

Када се пре 22 године у стану, тада студента Саше Јанковића, догоди трагедија и један младић изгуби живот, онда је то огроман морални разлог за Вучићеве промотере да заштитник грађана данас поднесе оставку. А када председник владе Републике Србије г. Вучић данас ангажује Тонија Блера, доказаног зликовца не само у убијању и черечењу Србије, него и Ирака, Либије и Авганистана, у којим Блеровим „заједничким подухватима“ је убијено око милион људи, а са искасапљеним телима живи још преко два милиона, онда то за исте моралисте типа Вучелић-Анђелковић није разлог да громогласно захтевају тренутну оставку Вучића.

У догађају из 1993.године можемо сумњати да ли је реч о самоубиству, или о неопрезном руковању пиштољем. О убиству се сасвим сигурно не ради. При томе, нема ни једног доказа који искључује могућност да Јанковић заиста, како тврди, није био присутан трагичном догађају. У свему томе нема ничег неморалног за Јанковића. Хипотетички, неморално би било да је био присутан, а да тврди да није. Такав доказ, који доводи Јанковића на место трагедије у тренутку самог опаљења смртоносног метка, до сада није презентован јавности. Дакле, цела хистерија о „моралној одговорности“ и обавезности његове оставке је чиста медијска манипулација.

Разлог за хистерију није само у чињеници што је Јанковић покренуо питање поступања Кобри у догађају у коме су незаконито обезбеђивали Вучићевог брата у тренутку одржавања геј-параде, него у много дубљој потреби система, да целу политичку сцену сврста на само два табора: СНС-Вучић на једној страни и ДС-све отцепљено од ДС-а на другој. У повишеном тону који завлада сценом грађани се преваре и не уоче да су и једни и други суштински на истим позицијама: клечање пред ММФ, ЕУ и НАТО. И да су због

тога и једни и други погубни за Србију.

Таквих моралних громада иначе има много. Најчешће се јављају на теми „неопходности промене Устава“. Они најгласнији који захтевају промену Устава никада нису устали у одбрану уставног поретка Србије када је реч о Косову и Метохији. За њих није спорно то што Вучић, након што је Уставни суд рекао да је противуставно успостављање тзв. административних прелаза према КиМ, договара нове прелазе. Тиме Вучић не само да крши Устав, него се поставља изнад Уставног суда, а то значи да је своју власт ставио сасвим ван закона. Где су најоштрије осуде оваквог Вучићевог понашања? И зашто бисмо онда слушали уопште заговорнике промене Устава, када њима не смета најгрубље могуће кршење највишег правног акта.

За патриоту је важно да буде принципијелан и онда када му се нека личност не свиђа или када уопште не дели политичке ставове са онима који су изложени прогону. Не може се бити принципијелан „на прескок“. Принципијелан став нам олакшава да јасније уочимо опасности које се не виде на први поглед и да стекнемо кредибилитет и код оних који не деле наша политичка уверења.

(Фонд стратешке културе)